

[Tinning]

de. Vi har hele tiden hævdet, at det kan man ikke. Jeg vil gerne vide, om socialministeren har ændret opfattelse.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må konstatere, at ministeren ikke kan eller vil se, at indførelsen af karensdagen socialt set er medvirkende til, at de dårligt-stillede bliver endnu dårligere stillet, mens de, der har godt, fast arbejde og trygge vilkår, får, skal vi kalde det en ny dispensationsmulighed, som der nok også vil vise sig at blive lige så mange problemer med som med de øvrige dispensationsmuligheder, man har givet fra denne regerings side.

Vi ønsker ikke fra SFs side, at man skal bruge ferieloven på denne måde. Vi ønsker den karensdag afskaffet, men jeg synes, det er rimeligt at pege på, at det, man nu har lagt op til, er, at de stærkeste på arbejdsmarkedet, de, der har haft godt, fast arbejde gennem årene, altså kan få en dispensation fra karensdagen, mens de dårligst stillede: unge, kvinder, som har været ude for social deroute af forskellig slags, og som har været borte fra arbejdsmarkedet i lang tid, ingenting kan få. Jeg anser det for asocialt og vil vende tilbage til sagen, for den egner sig nok ikke til at få flere oplysninger frem på nuværende tidspunkt.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg må beklage over for hr. Kaj Poulsen, at det ikke er min opgave at svare på spørgsmålet vedrørende arbejdsløshedsforsikringen og ferielovgivningen. Jeg skal kun gentage, at det, der for mit område er afgørende, er, at der gives en mulighed i et meget stort antal tilfælde. Jeg har endvidere sagt meget klart i mit tidligere svar, at der naturligvis er en række tilfælde, hvor man ikke har den mulighed. Det kan vi lige så godt erkende.

Til hr. Tinning vil jeg sige, at jeg fastholder de sparetal, som har været nævnt i forbindelse med lovforslaget. Der er naturligvis ikke opstået noget som helst, som ændrer på de beregninger, som er anført i forbindelse med lovforslagets fremsættelse i folketinget.

Fru Lilli Gyldenkilde hævder igen, at dette især rammer de svageste stillede. Den påstand kan jeg ikke acceptere, men det er da klart – og det synes jeg ikke skal skjules – at spørgsmålet om indførelse af en karensdag for alle naturligvis er en ubehagelig ting. Men det er

også den største enkeltbesparelse, der er gennemført, og da det er regeringens politik at reducere underskuddet på statens finanser, må vi tage fat på nogle områder, som virkelig bidrager hertil.

Jeg må gentage, at besparelsen ved karensdagen i sig selv er 1½ mia kr., og regeringen har ikke fundet, at man kunne se bort fra denne besparelsesmulighed. Så selv om vi kan være enige om, at det er ikke det behageligste at gennemføre, er det i hvert fald et væsentligt bidrag til at rette op på statens finanser, hvad der er denne regerings målsætning. Derudover mener vi også, at det er en lovgivning, som rammer alle og rammer i forhold til indkomst.

Jeg må også minde om, at det faktisk ikke er mere end 10 år siden, at lønarbejdere havde 6 karensdage i det danske samfund, men da var det alene gældende for lønarbejdere. Vi har følt, at det ville være uretfærdigt at indføre en sådan ordning. Det, det nu drejer sig om, er én dag for samtlige lønmodtagere, uanset om det er tjenestemænd, funktionærer eller lønarbejdere, og det mener jeg giver betydelig større retfærdighed i den samlede lønmodtagergruppe end det, man har set bare 10 år tilbage i historien. Jeg synes nok, man skal huske på, at det ikke er så mange år siden, at der var betydelig ringere vilkår for lønarbejderne på dette område end det, der bliver tale om her.

Jeg kan derfor heller ikke acceptere påstanden, som fru Lilli Gyldenkilde igen kommer med: at nu er det de unge, det er de svage, det er kvinderne osv., som bliver ramt af dette her. Det er efter min mening ikke rigtigt.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg må måske sige, at den røde lampe markerer taletidens ophør.

Albertsen (S):

Ministeren siger, at dette er en lovgivning, der vil ramme alle, men ministeren ved udmærket godt, at det ikke er tilfældet, for en lang række arbejdsgivere har jo tilkendegivet, at de ikke agter at efterleve denne lovbestemmelse. Ministeren siger videre, at der her givetvis er tale om den største besparelse, nemlig 1½ mia kr. Jeg tror imidlertid, ministeren skal afvente resultatet, når finansåret er gået,